

pedig a könyveken kívül diafilmeket is adnak. Figyelemmel kísérik a moziban, tv-ben, rádióban, sajtóban szereplő vagy ismertetett könyveket, hogy azon melegebben ajánlhassák olvasóiknak. A tanárok, tanítók figyelmét a szemléltető előadásokhoz felhasználható irodalomra hívják fel.

Egy hét nem múlhat el, hogy kiállításal vagy más módon ne emlékeztessék az olvasókat az éppen időszakos eseménnyel, évfordulóval kapcsolatos könyvre. Öregeknek, betegeknek házhoz viszik a könyvet. Van aki a könyvtáros lakásáig elmegy, ott cserél könyvet. (Mert a művelődési házban még nem volt, oda nem is akar menni!) Ő nem megy el, ám a lánya már olvasó lett. Van akinek csak régi író kell. Milyen nehéz az ilyen rávenni, hogy csak ezt az egyet próbálja meg. Aztán legközelebb azt mondja, nem bánom, akárki írta, csak ilyen jó könyv legyen. (Mai író alkotása volt.) Rájuk a legbűsz-

kébb a könyvtáros, mert ők legközelebb már az író nevét is megjegyzik, sőt meg is bocsátják neki, hogy még él, és a ma emberéről írja könyvét.

Két adat a könyvtár munkájából: 1963 III. negyedévének végéig 460 olvasónak 11 429 kötetet kölcsönöztek. Most pedig diavetítőt vásárolnak, hogy a tél folyamán a klubhelyiségben vetíthessenek, ehhez a járási könyvtártól 185 db filmet kaptak.

Az eredményeket nehéz körülmények között érte el a könyvtár. Hiába kérte a társadalmi és tömegszervezeteket, hogy toborozzanak legalább 10—10 olvasót. Eredmény: semmi. Pedig szeretnék elérni, hogy minden házból legyen olvasó. No, de majd ennek is eljön az ideje. Ami a segítséget illeti, azt anyagiakban megkapja a könyvtár a tanácstól és tsz-től. Veress Jenő művelődési otthon igazgató az iskolán keresztül csinál propagandát a könyvtárnak. V. D.

KÉRDEZZ — FELELEK

A. M. KÖNYVTÁROS KÉRDEZI:

Egyik szakegyetemünk könyvtárának munkatársát a 7441. kulcsszámú, „adminisztratív ügyviteli dolgozó I.” állásra nevezték ki. Mivel minden előfeltétel birtokában volt, könyvtárának vezetője nyelvpótlékra terjesztette fel. Az egyetem gazdasági vezetője azonban a nyelvpótlék folyósítását azzal az indoklással utasította el, hogy ebben a munkakörben a nyelvpótlék nem engedélyezhető; mert munkakörében az idegen nyelv tudása feltételként van megállapítva. Mi tehát a jogi helyzet, kinek van igaza?

JOGI SZAKÉRTŐNK, DR. TAKÁCS JÓZSEF VÁLASZOLJA:

A 7441. kulcsszámú, „Adminisztratív ügyviteli dolgozó I.” elnevezésű munkakörbe sorolandók a pénztárosok, a gondnokok, az önálló és beosztott könyvelők, a titkárnők, az SZTK ügyintézők, a bérelszámoló, a segédhivatali vezetők, a szedő-írógép kezelői ugyanúgy, mint az „idegennyelvű ismereteket is hasznosító ügyviteli dolgozók”. A besorolásnak tehát különböző előfeltételei lehetnek, s ezek közül az egyik idegennyelvű ismeretekkel is kapcsolatos. Egyik feltétel sem azonos azonban valamely idegen nyelvnek olyan fokú ismeretével, amelyet a nyelvvizsgálóval igazolnak. A nyelvtudási pótlék rendszeresítéséről szóló 274/13/1951. N. T. sz. határozatot végrehajtó 5882/1951. OMB határozatban annak idején csak az jutott kifejezésre, hogy tolmácsok, fordítók, nyelvtanárok, valamint állandóan külföldön szolgálatot teljesítő dolgozók alkalmazásának feltétele a nyelvtudás, tehát ők korlátozás alá esnek. Ugyanakkor kimondotta, hogy például a tolmács vagy fordító is kaphat nyelvpótlékot a képzésén felüli idegen nyelv tudásáért. Ebből is csak arra lehet következtetni, hogy a nyelvtudást külön kell honorálni.

Véleményem szerint nem vitás, hogy a kérdéses esetben jár a nyelvpótlék. A 7441. kulcsszámú állás előfeltételei egy kivételével mind olyanok, hogy a betöltéshez a nyelvtudás nem is jön számításba, az egyik előfeltételként említett idegennyelvű ismeret pedig nem azonos a közép- vagy felsőfokú vizsgával igazolt nyelvtudással. A Mt. 143., illetőleg 144. §-ai alapján előterjesztett panasz — szerintem — sikerrel fog járni.